

IERSE PENNINGEN

uit de 19de eeuw

Patrick Pasmans

Een tiental jaren geleden ben ik verliefd geworden op de Ierse natuur en cultuur, zijn gastvrije bevolking en hun geschiedenis. Munten, penningen en bankbiljetten zijn een prachtig *medium* om de geschiedenis te bestuderen. Met deze tentoonstelling laat ik u enkele penningen zien die iets meer vertellen over de Ierse geschiedenis in de 19de eeuw. Traditionele thema's in de penningkunst zijn politieke leiders, vooraanstaande Ieren (adel, geestelijke leiders, industriëlen), monumenten, religie en kunst. Ik nodig u uit te genieten van de prachtige penningkunst van de bekende Ierse medailleurs William (St.) Mossop, Isaac en William Theodore Parkes, William en John Woodhouse, e.a.

Een aantal penningen werden reeds gepubliceerd in *De Muntmeester*, het tijdschrift van de Diestse Studiekring voor Numismatiek (www.muntmeester.be / facebook.com/muntmeester).

1. Een penning opgedragen aan Daniel O'Connell

Penning voor het herinneringsmonument aan Daniel O'Connell, door J. Woodhouse

Vz: buste van Daniel O'Connell naar links, omschrift: DANIEL O'CONNELL BORN AUG^T 6TH 1775 DIED MAY 15TH 1847.

Kz: monument, omschrift: TO COMMEMORATE THE ERECTION OF THE O'CONNELL MONUMENT IN DUBLIN.

Verguld wit metaal, 51 mm.

Daniel O'Connell werd geboren op 6 augustus 1775 nabij Cahirciveen in het graafschap Kerry. Daniel werd geadopteerd door zijn rijke kinderloze oom en groeide op in Derrynane. Hij sprak Gaelic en was geïnteresseerd in de traditionele Ierse cultuur. In 1791 volgde hij school in St. Omer en Douai en wat hij zag tijdens de Franse Revolutie bezorgde hem een afkeer van geweld. Hij studeerde rechten aan de Lincoln's Inn (1794 -96) en zette zijn studies verder in Dublin waar hij in 1798 advocaat werd. Hij had spoedig een enorme praktijk opgebouwd.

O'Connell huwde zijn nicht Mary O'Connell in 1802. Zij hadden een gelukkig huwelijk en kregen elf kinderen waarvan slechts zeven overleefden (vier zonen en drie dochters).

In 1823, richtte O'Connell de *Katholieke Vereniging* op. Het doel van de organisatie was alle wettelijke middelen te gebruiken om de katholieke emancipatie te verkrijgen. Het werd een massakruistocht met de steun van de katholieke geestelijkheid. Alle leden van de vereniging betaalden een penny per maand als lidmaatschap waardoor een groot fonds werd bijeengebracht.

De verkiezing in Clare van 1828 was een keerpunt. O'Connell, met de steun van de zgn. “*veertig-shilling grondeigenaars*”, behaalde een reusachtige overwinning op de tegenkandidaat. O'Connell werd goed gesteund door de geestelijkheid van wie de invloed op de arme niet-opgeleide boerenklasse

enorm was. Bij de definitieve telling, werd O'Connell verkozen door een meerderheid van ongeveer elfhonderd stemmen. Dit was het eerste grote verlies van de regerende partij sinds 1798.

De Britse overheid vreesde een opstand en verleende de katholieke emancipatie in april 1829. Het stemrecht werd gewijzigd van veertig shilling naar tien pond. Hierdoor waren er veel minder kiesgerechtigden. O'Connell was nu de onbetwiste leider in Ierland en hij gaf zijn praktijk als advocaat op om zich volledig met de politiek bezig te houden. Op aandringen van de Engelse koning mocht O'Connell niet zetelen in het parlement alvorens herverkozen te zijn in Clare. In februari 1830 mocht O'Connell als eerste katholiek in de moderne geschiedenis in het Engelse Lagerhuis zetelen.

O'Connell wilde een herroeping van het Unieverdrag (Act of Union) tussen Engeland en Ierland van 1800 en het verkrijgen van een eigen Iers parlement. De Britse politieke leiders vreesden de herroeping en zagen het als een eerste stap in het verbreken van de unie tussen Engeland en Ierland.

In 1841, werd O'Connell verkozen als burgemeester van Dublin en in 1843 hadden de leden van zijn “*Vereniging voor de herroeping*” een bedrag van 48.400 pond bijeengebracht. O'Connell begon nu monstervergaderingen in het land te organiseren. Er zouden 750.000 mensen op de heuvel van Tara zijn samengekomen om de man te horen die zij “*de bevrijder*” noemden. De overheid vreesde de sterkte van de “*Vereniging voor de herroeping*” en een vergadering die op 8 oktober 1843 in Clontarf, Dublin, diende door te gaan, werd verboden. O'Connell liet de vergadering niet doorgaan om geweld en bloedvergieten te vermijden.

O'Connell werd kort nadien beschuldigd van samenzwering, gearresteerd en veroordeeld tot een jaar gevangenis en een boete van 2.000 pond. Na drie maanden kwam hij vrij. Na zijn vrijlating ging hij verder met zijn campagne voor de herroeping van het Unieverdrag.

Nochtans, was een keerpunt bereikt. De tactiek van de emancipatiebeweging had gefaald. O'Connell was nu bijna zeventig, hij had gezondheidsproblemen en had geen duidelijk plan voor verdere acties. Er was ontevredenheid binnen de vereniging en de beweging van de *Jonge Ieren (Young Irelanders)* trok zich terug uit de beweging.

Bewust van het feit dat hij zijn doel niet kon bereiken, verliet O'Connell Ierland voor de laatste keer in januari 1847. Hij deed een opmerkelijke toespraak in het Lagerhuis waarin hij om hulp vroeg voor zijn land. In maart, op advies van zijn arts, reisde hij naar Italië. Na zijn dood in Genua op 15 Mei 1847, werd zijn lichaam overgebracht naar Ierland waar hij werd begraven op de begraafplaats Glasnevin.

Bibliografie: P. Pasmans, *Daniel O'Connell, The Liberator*, in De Muntmeester, Jaargang 3, nr 3, september 2008, p.14-20.

VIER PENNINGEN M.B.T. DE ST. PATRICK'S KATHEDRAAL VAN DUBLIN

De “*Nationale Kathedraal en Collegiale Kerk van de Heilige Patrick*”, beter gekend als de St. Patrick's kathedraal te Dublin, werd in 1191 gebouwd en genoemd naar de patroonheilige van Ierland. Deze gotische kathedraal met zijn 43 meter hoge spits steekt boven de *Christus Kerk* uit, de diocesane kathedraal van het bisdom van Dublin en Glendalough, en wordt druk bezocht door gelovigen en toeristen.

2. Een penning m.b.t. de Ridders van de Orde van St. Patrick, 1821

Penning m.b.t. de Ridders van de orde van St. Patrick, 28 augustus 1821, door I. Parkes.

Vz: buste naar links, ketting met het teken van de orde errond; omschrift: GEORGIUS III. D: G: BRITANNARIUM REX. F: D:
Kz: buitenaanzicht van de St Patrick's kathedraal, onderschrift: ROYAL INSTALLATION AT S^T PATRICK^S. DUBLIN AUGUST XXVIII MDCCCXXI
Zilver, 46 mm

Tijdens deze installatievergadering, in aanwezigheid van koning Georges IV, de “*Sovereign of the Order*”, werden 9 personen geridderd.

Bibliografie:

Eimer Ch. , *British Commemorative Medals*, Londen, 2010, p. 161, No 1150.

Frazer W., *Irish Medallists and their Work*, in: Journal of the Royal Society of Antiquaries of Ireland, Dublin, 1893, p. 9.

Galloway P., *The Most Illustrious Order, The Order of Saint Patrick and its Knights*, Londen, 1998, p. 47

3. De penning ter nagedachtenis van Henry Richard Dawson, deken van de St. Patrick's kathedraal en numismaat.

Naar aanleiding van het overlijden van Henry Richard Dawson, deken van de St. Patrick's kathedraal te Dublin, werd door de *Royal Irish Art Union* in 1842 opdracht gegeven tot het maken van deze penning. De voorzijde toont de buste van de deken naar links met het omschrift: “THE VERY REV^D HENRY RICHARD DAWSON D.S.P.D.”, onder de buste: “W.WOODHOUSE FECIT”, de keerzijde toont een moeder met baby, kind, tezamen met de Kunst en Tijd, rouwende naast een graf, eronder: “OB. OCT. XXIV. / M.DCCC.XI”. in de rand: “WOODHOUSE F. / DUBLIN”. Op de rand: “PRIZE MEDAL . ROYAL . IRISH . ART-UNION 1842”. Deze bronzen penning met een diameter van 43 mm werd gemaakt door de bekende Ierse medailleur William Woodhouse (1805-78) naar het ontwerp van J. Barton en gebruikt als prijspenning.

Henry Richard Dawson werd geboren op 23 december 1792 en was de zoon van Arthur Dawson, Iers parlamentslid, en Catharine, dochter van George Paul Monck en dame Arminta Beresford. Hij behaalde een *Master of Arts* aan de universiteit van Oxford en volgde Dr. Ponsonby op als deken van de St. Patrick's kathedraal van Dublin in 1828. Hij was eveneens rector van Castlecomer en *Registrar to the Most Illustrious Order of St. Patrick* en lid van de *Koninklijke Ierse Academie* (M.R.I.A.). Van deze Academie werd hij ondervoorzitter. Hij was getrouwd met Frances, dochter van James Heseltine, en zij hadden een zoon Arthur Altham Dawson. Henry Richard Dawson overleed op 24 oktober 1840 ten gevolge van vlektyfus in Castlecomer (in Kilkenny).

Henry Richard Dawson was de auteur van een gedenkschrift “*The Medals and Medallists connected with Ireland.*” Dit werd gepubliceerd op 16 maart 1836 in deel XIX van de “*Transactions of the Royal Irish Academy*”.

Het was algemeen bekend dat hij een grote verzameling van Ierse antiquiteiten had, evenals munten, penningen en lakzegels van andere landen. Het was zijn intentie deze verzameling te schenken aan de *Koninklijke Ierse Academie*. Door zijn vroegtijdig overlijden en bij gebrek aan testament, heeft de Academie, om alsnog deze verzameling te bemachtigen, ze van de erfgenamen gekocht.

Bibliografie:

P.Pasmans, *Drie penningen m.b.t. de St. Patrick's kathedraal van Dublin*, in *De Muntmeester*, Jaargang 7, nr 4, december 2012, p. 28-37.

4. Een penning n.a.v. de restauratie van de St. Patrick's kathedraal

Naar aanleiding van de renovatie van de St. Patrick's kathedraal tussen mei 1860 en de heropening op 24 februari 1865, gaf de brouwer en filantroop Benjamin Lee Guinness, opdracht tot het slagen van een herinneringspenning. De voorzijde toont de buste van Guinness naar links met het opschrift: BENJAMIN LEE GUINNESS L.L.D., in de afsnede: W. THEODORE PARKES / 1864. De keerzijde toont een zijaanzicht van de kathedraal, eronder het opschrift: ST PATRICK'S CATHEDRAL. DUBLIN. ERECTED 1190., in een banier: "RESTORED BY BENJAMIN LEE GUINNESS L.L.D.", 1865. De penning werd met een diameter van 52 en 65 mm geslagen door de bekende Ierse medailleur William Theodore Parkes. De bezoekers aan de kathedraal kunnen in één van de tentoonstellingskasten een exemplaar in wit metaal bewonderen. Ondergetekende bezit deze penning met een diameter van 65 mm in zilver, brons en wit metaal.

Sir Benjamin Lee Guinness werd op 1 november 1798 geboren in Dublin en was de zoon van brouwer Arthur Guinness (1768-1855). Van vader op zoon leerde hij de kneepjes van het vak. Op 24 februari 1837 huwde hij met zijn nicht Elizabeth Guinness en twee jaar later nam hij de leiding van de Guinnessbrouwerij over. Toen zijn vader in 1855 stierf, was Benjamin Lee Guinness de rijkste man van Ierland! Guinness moet gedacht hebben dat je je belangen (en deze van de medeburgers) gemakkelijker kon behartigen in het stadhuis of het parlement, want hij werd burgemeester van Dublin in 1851 en in 1865 parlamentslid.

Onder dreigend gevaar van instorting, bekostigde Benjamin Lee Guinness de restauratie van de St. Patrick's kathedraal: de kosten bedroegen meer dan £ 150.000! Uit erkentelijkheid mocht hij vanaf 1867 de titel van baron dragen. Hij stierf op 19 mei 1868 en werd opgevolgd door zijn zonen Arthur en Edward Guinness.

Bibliografie:

P.Pasmans, *Drie penningen m.b.t. de St. Patrick's kathedraal van Dublin*, in *De Muntmeester*, Jaargang 7, nr 4, december 2012, p. 28-37.

5. Een penning voor koorzanger Thomas C. Ashe

Het is een volledig gegraveerde penning met op de voorzijde het opschrift: “*St. Patrick’s / Cathedral / Dublin*” en op de keerzijde: “*For good Conduct & Proficiency / Dean & Chapter / to / Thos C. Ashe / Chorister / June 1870*”. De penning heeft een diameter van 43mm, van zilver en voorzien van een versierde rand en draagoog.

Deze penning is dus opgedragen door deken John West en het kapittel van de St. Patrick’s kathedraal aan koorzanger Thomas C. Ashe voor goed gedrag en bekwaamheid. John West was deken van de St. Patrick’s kathedraal van 1864 tot 1889, aartsdiaken van Dublin en deken van de Christus kathedraal (1864-1872).

Dus in 1870, 5 jaar na de heropening van de kathedraal (1865), ontvangt de heer Ashe deze penning uit erkentelijkheid voor zijn goed gedrag en bekwaamheid. Omdat deze penning uiterst zeldzaam is, wil dit dan zeggen dat het koor over weinig bekwame koorzangers met een voorbeeldig gedrag beschikte?

Niettegenstaande de koorzangers betaald werden voor hun diensten, was er in die periode een probleem van absentisme. Had het drinken van de goede Ierse whisky er iets met te maken? Zo vermelden de registers bvb. dat William Murphy, de organist, soms teveel gedronken had en zich diende te laten vervangen. Na enige beterschap kreeg hij opslag en werd zijn dorst nog groter. Uiteindelijk werd hij in 1879 vervangen. En bvb. over de zangkwaliteiten schreef de *Irish Times* over diens collega organist en koorzanger Robert Stewart: “*though a vicar choral, Sir Robert was never an agreeable singer... even as a boy his voice was ugly.*”

Eigenlijk betroffen het allemaal maar ‘*faits divers*’, want in tegenstelling tot de huidige situatie, werden in de 19de eeuw de kerkdiensten veelvuldig bijgewoond en de schriftelijke getuigenissen in de *Irish Times* prezen de muziek en de gezangen in de kathedraal.

Bibliografie:

P.Pasmans, *Drie penningen m.b.t. de St. Patrick's kathedraal van Dublin*, in *De Muntmeester*, Jaargang 7, nr 4, december 2012, p. 28-37.

6. Zilveren penning van het Trinity College Dublin

Prijspenning (voor geschiedenis 1875) door William Mossop.

Vz: drie staande personen (geschiedenis, retorica en poezië), Pegasus erboven. Omschrift: VOS LENE CONSILIVM ET DATIS ET DATO GAVDETIS ALMAE / INST. A.D. MDCCXCIV.

Kz: schild op een achtpuntige ster. omschrift: PROPTER ARTEM PROSAICAM FELICITER EXCVLTAM. Omschrift tegen de rand: HISTORICA SOCIETAS COLLEGI DVBLIN-IENSIS, gegraveerd: dd. h. Smartt history 1875.

Zilver, 52 mm.

Bibliografie: Eimer Ch. , *British Commemorative Medals*, Londen, 2010, p. 128, No 863.

Penningen i.v.m. tentoonstellingen

Sinds het midden van de achttiende eeuw waren nationale tentoonstellingen de kans voor kunstenaars en fabrikanten om een groter publiek te bereiken. Vanaf het midden van de negentiende eeuw werden deze tentoonstellingen op internationaal niveau georganiseerd. Ook in de Ierse hoofdstad Dublin werden internationale tentoonstellingen georganiseerd.

7-8. Twee penningen van de nationale tentoonstelling van Cork (1852)

Na mislukte oogsten in de periode 1845-1848 kende Ierland de Grote Hongersnood (*the Great Famine*). In de periode 1840 – 1850 stierven er ongeveer één miljoen mensen van de honger en één miljoen mensen emigreerden.

Het is dan ook verwonderlijk dat in 1852 een grote nationale tentoonstelling voor industrie en schone kunsten in Cork werd georganiseerd. We mogen veronderstellen dat het de bedoeling was de Ierse nationale identiteit te bevorderen. Iedereen diende te beseffen dat Ierland niet langer de “*onderontwikkelde achtertuin*” van Engeland was waar zogezegd enkel opstandige keuterboeren leefden: het was een (bezet) land dat meedeed aan de industrialisering en waar de kunsten actief werden bedreven. De nationale en internationale pers diende in 1852 niet langer te schrijven over de armoede en hongersnood in Ierland, maar over de industriële vooruitgang in Ierland en de prachtige werken van Ierse kunstenaars.

Op 10 juni 1852 werd de grote nationale tentoonstelling formeel geopend. Producenten van de bekende whisky's, ale porter, pearl barley enz., maar ook minder bekende producenten deden mee aan de beurs. Vele kunstwerken waaronder meer dan driehonderd schilderijen werden tentoongesteld.

De Ierse medailleur William Woodhouse uit Dublin kreeg de opdracht twee herinneringspenningen te maken: één voor de opening van de tentoonstelling en één voor de opening van de tentoonstellingshal. De keerzijde met de staande Hoop die de hand geeft aan Hibernia, zijn gemaakt naar het ontwerp van de bekende Ierse kunstenaar Daniel Maclise.

Verzilverde penning in wit metaal v.d. nationale tentoonstelling van 1852 te Cork, 43 mm

- Vz: tentoonstellingsgebouw met erboven: "NATIONALE EXHIBITION CORK", eronder in twee lijnen: "OPENED 10TH JUNE / 1852", eronder de initialen "W W F"
- Kz: de Hoop links en de hand uitstekend naar een zittende Hibernia op een rots, rijzende zon boven de zee, met de tekst: THE DARKEST HOUR IS THAT BEFORE THE DAWN, eronder: W. WOODHOUSE FECIT / DUBLIN

Penning in wit metaal van de nationale tentoonstelling van 1852 te Cork, 43 mm

- Vz: binnenzijde van het tentoonstellingsgebouw binnen een boord van shamrocks, eronder in vier lijnen: "FINE ARTS HALL / OPENED JUNE 10 / 1852 / SIR T. DEANE & J. BENSON ARCHTS."
- Kz: de Hoop links en de hand uitstekend naar een zittende Hibernia op een rots, rijzende zon boven de zee, met de tekst errond: THE DARKEST HOUR IS THAT BEFORE THE DAWN, eronder: W. WOODHOUSE FECIT / DUBLIN

Bibliografie: Patrick Pasmans, *Twee opmerkelijke penningen van de nationale tentoonstelling van Cork (1852)*, in De Muntmeester, Jaargang 2, nr 3, september 2007, p. 17-20.

9-10. Twee penningen van de grote industriële tentoonstelling te Dublin (1853) en zijn bezieler William Dargan (1799 – 1867)

De rijke industrieel William Dargan wilde in 1853 aan de hele wereld tonen dat Ierland een land was met vele toekomstperspectieven op het vlak van industrialisering. Hij gaf architect John Benson de opdracht een prachtige tentoonstellingshal ("Christal Palace") te bouwen in het centrum van Dublin op de grond van de Royal Dublin Society (Leinster Lawn). Benson wist met ijzer, hout en glas een prachtig tentoonstellings-complex neer te zetten. De grote tentoonstellingshal was 130 meter lang, 30,5 meter breed en 32 meter hoog. De tentoonstelling was toegankelijk van 12 mei tot 31 oktober 1853. Op 29 augustus 1853 bezochten de Engelse koningin Victoria en haar gemaal, evenals de Prins van Wales de tentoonstelling. Dargan investeerde 80.000 pond in deze tentoonstelling. Bij de eindafrekening had Dargan 9000 pond verlies geleden maar... het bracht werkgelegenheid in Dublin en het was een morele opkikker voor het Ierse volk.

Penning van de Industriële tentoonstelling van 1853 te Dublin door William Woodhouse, wit metaal, 43 mm

- Vz. tentoonstellingsgebouw met erboven in twee lijnen: GREAT INDUSTRIAL EXHIBITION / IN CONNEXION WITH THE ROYAL DUBLIN SOCIETY, eronder in vijf lijnen: ERECTED AT THE SOLE EXPENSE / OF WILLIAM DARGAN / OPENED THE 12TH MAY 1853 / SIR J. BENSON ARCH^T / W. WOODHOUSE. F
- Kz. hoofd van William Dargan naar rechts, de naam "DARGAN" links ervan. In de afsnede van het hoofd: W.W.F

Penning van de Industriële tentoonstelling van 1853 te Dublin, door William Woodhouse, wit metaal, 43 mm.

- Vz: tentoonstellingsgebouw van de Industriële tentoonstelling met erboven en eronder begeleidende tekst.
- Kz: de sponsors van de penning: Gardner & Co, Manufacturing Gold and Silversmiths... enz.

Bibliografie : Patrick Pasmans, *Twee opmerkelijke penningen van de grote industriële tentoonstelling te Dublin (1853) en zijn bezieler William Dargan (1799-1867)*, in De Muntmeester, Jaargang 3, nr. 1, maart 2008, 25-30.

11-12. Penningen v.d. *Dublin International Exhibition* van 1865

Herinneringspenning van de Internationale Tentoonstelling te Dublin in 1865, door Parkes.

- Vz: zicht op het tentoonstellingspaleis, eronder de buste van de Prins van Wales in een ovalen kader met bloemen eronder, omschrift: DUBLIN INTERNATIONAL EXHIBITION / 1865
- Kz: Tentoonstellingspaleis met wintertuin, omschrift: DUBLIN EXHIBITION PALACE / & WINTER GARDEN, eronder: ALFRED G. JONES ARCHT / W. H BEARDWOOD & SON / BUILDERS.

Wit metaal, 52 mm

Bronzen prijspenning door Alexandre Geefs, 75 mm (foto 2/3)

- Vz: engel met een hoorn des overvloeds vliegt naar links met op de achtergrond de zonsopgang boven het water. Rechts voor een gebouw Hibernia kijkend naar de symbolen van de kunsten en fabricage. Omschrift: ARTS AND MANUFACTURES, eronder: ALEX GEEFS INC & FECITR / BRUSSELS.
- Kz: krans van hulst met 4 linten met daarop het opschrift: AFRICA, EUROPE, AMERICA en ASIA. Bovenaan een gekroonde en versierde harp met 15 snaren tussen twee eikentakken. Omschrift: DUBLIN INTERNATIONAL EXHIBITION 1865. In het midden de naam van een prijswinnaar. Onderaan tegen de rand: twee sterren en een klavertje.

De internationale tentoonstelling van 1865 opende op 9 mei en sloot zijn deuren op 10 november. 770 Britse en 288 buitenlandse kunstenaars en fabrikanten namen deel aan deze tentoonstelling die doorging in een nieuwe tentoonstellingshal in de Iveagh Gardens. Er kwamen rond de 600.000 bezoekers maar het was geen commercieel succes. De grote tentoonstellingshal, gebouwd naar de plannen van architect Alfred G. Jones, werd nadien ontmanteld en overgebracht naar London om daar als het “*Albert Palace*” ingehuldigd te worden.

Traditiegetrouw werden er prijspenningen toegekend aan de meest verdienstelijke deelnemers. De prijspenning werd vervaardigd door niemand minder dan de bekende Belgische medailleur Alexandre Geefs (Antwerpen 1829, Schaarbeek 1866). Alexandere, zoon van Johannes Geefs (geboren op 25 april 1779 te Herentals), en al zijn broers werden getalenteerde beeldhouwers. Zijn oudste broer Willem werd zelfs hofbeeldhouwer van koning Leopold I.

13. Penning van de grote tentoonstelling te Dublin, 1872

Vz: Herinneringspenning van de grote tentoonstelling te Dublin, 1872, door J. Woodhouse
Een engel houdt twee kransen boven de verpersoonlijking van de kunsten en de industrie,
omschrift: EXHIBITION OF ARTS, INDUSTRIES AND MANUFACTURES / DUBLIN
1872

Kz: in een krans met banier: TRIA JUNCTA IN UNO, gegraveerd: "Jennings Payne"
Brons, 54 mm.

Deze prijspenning werd toegekend aan de bekende Britse fotograaf John Payne Jennings (1843–1926).
Zijn werk is oa. te zien in "the Museum of Modern Art in New York.

14. Penning van de St. Francis Xavier's kerk te Dublin, 1871

Vz: vooraanzicht van de St. Francis Xavier's kerk,
omschrift: ST. FRANCIS XAVIER'S DUBLIN 1871

Kz: de heilige Maria met open armen op een wolk,
omschrift: MARY IMMACULATE PRAY FOR US./ 1871.

CuNi legering (?), 38 mm, British Museum 1992,0113.6459

De H. Francis Xavier kerk, is een Rooms-katholieke kerk gelegen aan de Upper Gardiner Street in Dublin en is in handen van de Jezuïeten. De eerste steen van de kerk werd gelegd op 2 juli 1829 en ze werd plechtig geopend op 3 mei 1832. De reden voor het maken van deze penning is onduidelijk.

15. Een religieuze penning n.a.v. de verschijning te Knock op 21 aug. 1879.

Eén van de meest bezochte plaatsen in Ierland is het bedevaartsoord Knock, *Cnoc Mhuire* (de heuvel) in het Iers, in het graafschap Mayo, West-Ierland. Sinds op 21 augustus 1879 vijftien gelovigen de beeltenis van Maria, Jozef, Johannes de Evangelist en het Lam op een altaar zagen verschijnen tegen

een muur van hun parochiekerk, is het kleine dorpje uitgegroeid tot één van de belangrijkste Mariaheiligdommen ter wereld en een dankbaar thema op penningen.

herdenkingspenning n.a.v. de verschijning te Knock.

Vz: de verschijning met het opschrift THE APPARITION AT KNOCK CO MAYO 21ST AUGUST 1879,

Kz: de kerk van Knock met het opschrift: CHURCH OF THE APPARITION . KNOCK CO MAYO
IRELAND . ERECTED 1828,

wit metaal, 45 mm.

Bibliografie: P. Pasmans, *De religieuze penningen n.a.v. de verschijning te Knock op 21 augustus 1879*, in *De Muntmeester*, jaargang 7, nr. 3, september 2012, p. 30-37.
